

7. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Priser for ydelser fra de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 20 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af anlægget.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte generelle indtægtsrammer for de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg for et nærmere angivet antal år. Inden for de nævnte rammer fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hvert af de berørte anlæg.

Stk. 3. Energitilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, hvis særlige forhold og hensynet til forsyningssikkerheden taler for det.

Stk. 4. Indtægter, som et af § 20, stk. 1, omfattet anlæg opnår på aktiviteter, der ikke er omfattet af § 20, skal indgå ved Energitilsynets fastsættelse af indtægtsrammen.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om brugen af overskud, der fremkommer under overholdelse af de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer.

Stk. 6. Kommuner må ikke yde tilskud til kommunale varmforsyningsanlæg.

Stk. 7. Stk. 1-5 gælder ikke for affaldsforbrændingsanlæg.

§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraftvarmeværker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser, indkalkulere et overskud. Ligeledes kan industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at andre end de i stk. 1 nævnte anlæg kan indkalkulere et overskud i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser, såfremt disse er baseret på vedvarende energi og indgår i tilsvarende leveranceforhold som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om et prisloft for de i stk. 1 og 2 nævnte anlægs ydelser.«